

व(व)दरः, पुं, (वदति स्थिरीभवति क्षिप्रं पितृ पुनः प्ररोहतीति । वद + अर ।) कोलिङ्गः । तत्पञ्चादिगुणाः ।

“वदरस्य पञ्चलेपो ज्वरदाहविनाशनः ।

त्वचा विस्फोटशमनी वीजं नेत्रामयापहम् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

अस्य पर्यायः फलगुणाश्च क्लीवलिङ्गवदरशब्दे द्रव्याः ॥ * ॥ देवसर्पपट्टः । इति राजनिर्घण्टः ॥ कार्पाषाणि । इति मेदिनी । कापा सेर विचि इति भाषा ॥ तत्र अन्तःस्थवकारादिशब्दमर्थे यद्गीतोऽयम् ॥

व(व)दरफली, क्ली, (वदरस्यैव फलमस्याः । वदर-फल + डीप् ।) भूवदरी । इति राजनिर्घण्टः ॥

व(व)दरवल्ली, क्ली, (वदरा वदरफलवहुला वल्ली लता ।) भूवदरी । इति राजनिर्घण्टः ॥

वदरा, क्ली (वदति क्षिप्तायामपि पुनः प्ररोह-णात् स्थिरीभवति वा । वद + बाहुलकादरः । टाप् ।) वराहक्रान्तादृचः । (तत्पर्यायो यथा, “वाराहीकन्द एवाग्रेष्मिकाराणुकी मतः । अन्नपसवन्ने देशे वाराह इव लोमवान् । विदारी खाडुकन्दा च सा तु क्रोद्धी सिता सुता । दन्तुगन्ता चौरवल्ली चौरशुक्ला पयस्विनी । वाराहवदना यद्विन्दरेत्यपि कथ्यते ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

कार्पाषीदृचः । इत्यमरः । २ । ४ । ११६ ॥

एलापर्णी । इति मेदिनी । रे, २०७ ॥ विष्णु-क्रान्ता । इति विश्वः ॥

वदरामलकं, क्ली, (वदरफलमिवामलकम् ।)

प्राचीनामलकम् । इति हारावली । १०२ ॥

वदरिः, क्ली, (वद + बाहुलकादरिः ।) कोलि-ङ्गः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

वदरिकाश्रमः, पुं, क्ली, (वदरिकाचिह्नित आश्रमः ।)

तीर्थविशेषः । (अयं च हिमालयपर्वतैकदेशे

श्रीनगरसमीपे अलकनन्दानद्याः पश्चिमस्यतीरे

अवस्थितः ।) स तु नारायणस्य आसस्य

आश्रमः । यथा, महाभारते । ३ द्यौस्त्यतीर्थ-

यान्नामलं वि० ६० । २३—२३ ॥

“नारायणो विभुर्विष्णुः शान्तः पुरुषोत्तमः ।

तस्यातिवशः पुण्या विशालां वदरीमडु ॥

आश्रमः स्थायते पुण्यस्थिदु लोकेषु विष्णुनः ।

उत्पत्योयवहा गङ्गा शीततोयवहा पुरा ॥

सुवर्णविक्रता राजन् । विशालां वदरीमडु ।

ऋतवो यत्र देवाश्च महाभागा महौजसः ॥

प्राप्य निर्वां नमस्तस्मिन् नारायणमजं विष्णुम् ।

यत्र नारायणो देवः परमात्मा सनातनः ॥

तत्र कृतं जगत् पार्थ । तीर्थान्यायतनानि च ।

तत् पुण्यं तत् परं त्रयं तत्तीर्थं तत्पवित्रम् ॥

तत् परं परमं देवं भूतानां परमेश्वरम् ।

शान्तं परमेश्वरं ध्यातारं परमं पदम् ॥

यं विदित्वा न शोचति विदांश्च शास्त्रदृष्टयः ।

तत्र देवधन्यः सिद्धाः सर्वे चैव तपोधनाः ॥

आदिदेवो महायोगी यदास्ते मधुसूदनः ।

पुण्यानामपि तत् पुण्यं तत्र ते संशयोऽस्तु मा ॥

एतानि राजन् । पुण्यानि पृथिव्यां पृथिवीपते ॥

कीर्तितानि नरश्रेष्ठ । तीर्थान्यायतनानि च ॥

एतानि वसुभिः साधैरादित्यैर्मन्दविभिः ।

ऋषिभिर्ब्रह्मकल्पैश्च सेवितानि महात्मभिः ॥

चरन्नेतानि कौन्तेय । सहितैर्जन्मवादिभिः ।

भाटभिश्च महाभागैरुत्कृष्टां विहरिष्यसि ॥”

(तथा च भागवते । ७ । ११ । ६ ।

“वीजवतीर्यात्मनोऽग्नेन दाद्यायण्यान्तु धर्मेतः ।

लोकानां सुखयेऽध्यास्ते तपो वदरिकाश्रमे ॥”)

वदरी, क्ली, (वदर + गौरादित्वात् डीप् । वदरि

+ कृदिकारादिति पठे डीप् वा ।) कोलि-

ङ्गः । इत्यमरः । २ । ४ । ११६ ॥ (अस्याः पर्यायो

वदरशब्दे द्रव्यः । यथा, भागवते । १ ।

७ । ३ ।

“तस्मिन् स आश्रमे आसी वदरीखलमङ्किते ॥”)

कार्पाषी । इति शब्दरत्नावली । कपिकच्छुः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ (वदर्याः फलम् हरौ-

तत्त्वादिभ्यश्चेति विकाराद्यस्य झुक् । वदरी-

फलम् ॥)

वदरीच्छदा, क्ली, (वदर्याच्छदा इव च्छदा

यस्याः ।) इति कोलिङ्गः । शृङ्गखो । इति

रत्नमाला ॥

वदरीपत्रः, पुं, (वदर्याः पत्रमिव आकृतिर्यस्य ।)

नखीनामगन्धद्रवम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

(यथा,—

“वदरीपत्रकल्पां वा दृष्टव्यं ससैन्धवम् ।

खरोपघाते कासे च वेदमेतत् प्रयोजयेत् ॥”

इति वैद्यकचक्रपाणिन्यग्रहे खरमेदाधिकारे ॥)

वदरीपत्रकं, क्ली, (वदरीपत्र + स्वार्थे कन् ।)

नखीनामगन्धद्रवम् । इति जटाधरः ॥

वदरीफला, क्ली, (वदर्याः फलमिव फलं यस्याः ।)

नीलग्रेशालिका । इति शब्दमाला ॥

वदरीशैलः, पुं, (वदरीबहुलः शैलः पर्वतः ।)

हिमालयपर्वतैकदेशः । वदरीवनं वदरिका-

श्रम इति च ख्यातः । स तु श्रीनगराख्यदेशे

अलकनन्दानदीपश्चिमतीरे वर्तते । इति पुरा-

णान्तरम् ॥

वहं, त्रि, (वध्यते स इति । नञ् + कर्मणि क्तः ।)

नञ्प्रत्ययः । बाधा इति भाषा । तत्पर्यायः ।

सन्दिहितम् २ नञ्म् ३ उद्धितम् ४ सन्दिहितम् ५

चितम् ६ । इत्यमरः । ३ । १ । ६५ ॥ निग-

द्वितम् ७ नहम् ८ कौलितम् ९ यन्तितम् १०

संवतम् ११ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, मनुः ।

६ । ३०८ ।

“वरुणेन यथा पाशैर्बद्ध एवाभिदृश्यते ।

तथा पापान्नियन्तुर्यात् प्रतमेतद्दि वाच्यम् ॥”

तथा च मेघदूते । ७६ ।

“तन्मध्ये च स्फटिकफलका काचनीवासयदि-

र्द्धये बद्धा मणिभिरनतिप्रौढवशप्रकाशैः ॥”

तथा च शाकुन्तले २ अङ्के ।

“ह्यावावहकदम्बकं नृगकुलं रोमन्मन्मन्सु ॥”)

बहगुदं, क्ली, (वहं गुदं पायुर्येन ।) उदररोग-विशेषः । तस्य निदानं यथा,—

“यस्यान्तमैरुपलेपिभिर्भ्रं

बालाश्रमभिर्वा पिहितं यथावत् ।

सञ्जीयते तस्य मलः सदोषात्

शूनैः शूनैः सङ्करवच्च नाद्याम् ॥

निरुध्यते तस्य गुदे पुरीषं

निरिति कृच्छ्रादपि चाल्पमल्पम् ।

हृन्माभिमध्ये परिदृष्टिमेति

तस्योदरं बहगुदं वदन्ति ॥”

इति माधवकरः ॥ * ॥

तस्य चिकित्सा यथा । “क्षिप्रं क्षिप्रस्याभ्यक्त-

स्याधो नमिर्वांमत्तचतुरङ्गलमपहाय रोम-

राण्या उदरं पाटयित्वा चतुरङ्गलप्रमाण-

मन्त्राणि निष्कृष्य निरीक्ष्य बहगुदस्यान्तप्रति-

रोधकरमभ्यानं बालं वापोह्य मलजातं वा

ततो मधुसर्पिर्भ्यामभ्यध्यान्त्राणि यथास्थानं

स्थापयित्वा वार्षं व्रणसुदरस्य सौम्ये द्विप्रणी-

योक्तृन विधानेन च रोपयेत् ॥” इति सुश्रुते

चिकित्सितस्थाने १४ अध्यायः । (तथास्य-

सकारणलक्षणम् ।

“पचवालेः सङ्घातेन शुक्लेर्बन्धायने गुदे ।

उदावर्तस्तयाशोभिरन्तसंस्पर्शेन वा ॥

अपानो मार्गसंरोधात् हृत्वात्पि कुपितोऽनिलः ।

वर्धः पित्तकफान् रुद्धा जनयन्तुदरं ततः ॥”

तस्य रूपाणि ।

“दृष्ट्वा दाहज्वरसुखतालशोषोत्सादकासश्वास-

दीर्घव्यारोषकाविपाकवर्षासङ्घातान् चूर्दि-

चवधुशिरौ हृन्माभिर्गुदमूलान्यपि चोदरं शृङ्गवातं

स्थिरमरुखनीलराजीसिरावनहमवाजिकं वा

प्रायो नाभ्युपरिगोपुच्छवदभिनिर्यस्यति द्रव्येन

बहगुदोदरमिति विद्यात् ॥”

तथास्य चिकित्सा ।

“क्षिप्राय बहोदरस्य रुद्धं तीक्ष्णौघान्वितम् ।

सतेजलवर्षं दद्यात् निरुद्धं सानुवासनम् ॥”

इति चरके चिकित्सितस्थाने त्रयोदशेऽध्याये ॥)

बहपि, क्ली, बहपाणिः । सुटिः । इति पुराणा-

न्तरम् ॥ बहूपरीति च पाठः ॥

बहफलः, पुं, (बहानि फलानि यस्येति ।) करञ्ज-

दृचः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (विहतिरस्य करञ्ज-

शब्दे ज्ञानया ॥)

बहसुटिः, त्रि, (बह्वा दृष्टा दानादिहृता वा सुटि-

र्यस्येति ।) दृष्टसुटिः । लपणः । यथा, वैद्ये ।

३ । ८५ ।

“सजीवमप्यर्थिमुदे ददद्वा-

स्तव त्रया नेदृशबहमुदे ॥”

बहमूलं, त्रि, (बहं मूलं यस्येति ।) दृष्टमूलम् ।

उत्पाटनार्हमूलम् । यथा, माधे । २ । ३८ ।

“त्वया विप्रहृतच्येवो वस्मिन्नी हरता हरे ! ।

बहमूलस्य मूलं हि महैरतरोः क्षियः ॥”

बहुरसालः, पुं, (बहो रसेन आहतः अतएव

रसालः रसवान् ।) त्रिविधराजान्नामर्गता-